

forekommer mig, at det vilde være en fornuftig Fredningstid, men den Tid, som her foreslaas, nemlig fra 1. Juni til 30. September, hører til den bedste Fisketid, og hvis man forbyder Brugen af Flynder-snurrevaad i Kattegat i den Tid, vil Følgen blive, at adskillige af de Mennesker, der nu have deres Erhverv ved dette Fiskeri, vilde komme til at høre op dermed. De have anskaffet sig dyre Fartøjer og dyre Redskaber, og de ville ikke kunne klare sig længere, idet den Tid, som er levnet dem til at fiske, er for kort til, at de kunne have nogen Udsigt til et ordentligt Udbytte. I Resten af Paragraffen og i §§ 13 og 14 finder man en hel Del indskrænkende Bestemmelser, der sikkert ville vise sig højst uheldige for Fiskeriet. Jeg skal dog sige, at nogle af disse Bestemmelser maaske kunne være rigtige i enkelte Dele af vore Farvande, men tagne i Almindelighed, ville de virke mere uheldigt, end de ville virke heldigt der, hvor man kan trænge til dem. Denne uheldige Omstændighed er atter en Følge af, at man ikke har inddelt vore Farvande efter deres forskellige Karakter og for hver enkelt Del givet Lovbestemmelser, der passe for den. Den Misfornøjelse, der vil fremkaldes ved disse Bestemmelser, vilde man være kommen ud over, hvis man, som sagt, havde inddelt Loven i forskellige Afsnit efter de forskellige Farvande.

Maalbestemmelserne i § 15 skal jeg udtale min Tilfredshed med, for saa vidt som man nu endelig har indset, at man i Loven maa sætte et lavere Maal for de Rødspætter, der fanges i Øresund. Men saa er der indsat en Bestemmelse, som jeg finder højst uheldig. Der staar nemlig, at disse mindre Rødspætter, som maa tages i Øresund, hverken maa bringes til Helsingør eller til København. Jeg ved ikke, hvorfor de ikke maa bringes til Helsingør. Jeg ved ikke, om man har tænkt sig, at Helsingør var en stor Eksporthavn for Fisk af den Slags, og at man derfor kunde frygte for, at der fra Kattegat blev ført mindre Rødspætter dertil, som bleve solgte i Byen, medens de store gik andre Steder hen. Det er i hvert Fald ikke Tilfældet. I Helsingør handles der ikke synderligt med Fisk, det er under alle Omstændigheder meget lidt Fisk af den Art, der udgaar til andre Steder. Man berøver altsaa Helsingørs Befolkning et godt Næringsmiddel, som den har været vant til at købe til en nogenlunde rimelig Pris; skal den herefter have ordentlig Fisk, vil den komme til at betale den i dyre Domme. Disse

smaa Rødspætter, der fanges i Øresund, ere fuldstændig kønsmodne Fisk. Jeg kan ikke indse, hvorfor det ikke skal tillades Befolkningen i Helsingør som hidtil at købe disse Fisk. Selv om man lader dem gaa, blive de ikke større. Man fanger i Sundet overhovedet ikke Rødspætter af betydelig Størrelse. Jeg skal bede Udvalget tage under Overvejelse, om det ikke kunde ordnes saaledes, at disse mindre Rødspætter ogsaa maa bringes til Helsingør. Til København tror jeg ikke, der overhovedet kommer nogen af dem. Der er endvidere i § 15 et Spørgsmaal, hvormed der fra forskellige Sider er skrevet til mig. Det er Spørgsmaalet om „Landbringelse, Køb og Salg af Laks og Ørred i Yngledragt“. Det er forbudt at bringe dem i Land og købe og sælge dem i Oktober, November, December og Januar Maaneder. Der siges af Fiskerne paa forskellige Steder, at hvis dette Forbud træder i Kraft, vil det bevirke, at Fiskeriet efter denne Fisk paa adskillige Steder i vore Farvande bliver komplet ødelagt, der nemlig, hvor man netop i de Maaneder kan fiske Ørred og Laks, men hvor disse Fisk slet ikke opholdes sig paa andre Tider. Det er paa denne Tid, de gaa ind til Kysten, og det gøres gældende — jeg tror med Rette —, at det ikke synderlig vil skade Formeringen, ifald man paa disse Steder fik Lov til at fange dem ogsaa i de Maaneder, hvor det efter Lovforslaget skulde forbydes. Jeg skal da ogsaa bede det ærede Udvalg tage under Overvejelse, om den Tid, der her er Tale om, ikke kunde blive ret betydelig indskrænket.

Jeg skal dernæst kort omtale et Par af de øvrige Afsnit, idet jeg skal lade Afsnittet om Limfjordsfiskeriet ganske uberrørt. Der er da først Spørgsmaalet om Kontrollen. Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) har nævnet, at efter Fiskernes Mening havde den Kontrol, vi have, ikke været de Penge værd, den har kostet. Jeg kan give denne Udtalelse min fulde Tilslutning. Heller ikke jeg tror, Kontrollen har været det, den skulde og burde have været for vort Fiskeri, særlig naar henses til, at den har været saa dyr. Der er endog fra en tidligere Landbrugsminister kommet langt skarpere Betegnelser om den end dem, jeg drister mig til at bruge. Nu foreslaar man altsaa her at forandre Kontrollen noget. Om at faa sat ligesom et Hoved paa denne Kontrol ved Ansættelse af en Fiskeriinspektør, skal jeg sige, at det kan jeg ikke have noget imod. Det har været uheldigt at skifte disse